

Universitätsbibliothek Paderborn

Benedicti Ariæ Montani Hispalensis Poemata

In Qvatvor Tomos Distincta

In quo Dauidis Regis ac Prophetæ, aliorumque sacrorum Vatum Psalmi; ex
Hebraica veritate in Latinum carmen obseruantissimè conuersi

Arias Montano, Benito

Antverpiæ, 1589

Psal. CXXXIII. Ecce quàm bonum & quàm iucundum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44993

- I Cantent tibi & qui se obtulerint pios;
 Serui memor David nec vngui
 Ora tui faciemque vertas.
- II Iurauit I A S veraque Dauidi
 Et certa, nunquam quae reuocet; tui
 De ventris apponamque fructu,
 Qui solium teneat perenne.
- III Fœdus meum si posteritas tua ac
 Testata seruet, quae hanc doceam, meas;
 Natiq[ue] natis usque & usque
 Usque tibi in folio sedebunt.
- IV I A S Sionem nam sibi legerat,
 Sedemque gratam percipiit sibi.
- V H[ec] concupita est usque & usque,
 Grata quies mihi, & hic sedeb[us].
- VI Eius beatum perficiam cibum,
 Et pane egenos exsaturans, suos.
- VII Ornem sacerdotes salute,
 Carmina turba canet piorum.
- VIII Florere & illic cornua Dauidi,
 Vncto & lucernam iam foueo meo;
- IX Hostes pudore ornabo & huius;
 Huicque feret diadema flores.

PSAL. CXXXIII.

Ecce quam bonum & quam iucundum.

CONCORDIAE PROSPERITAS.

I Canticum graduum Dauidis.

Carmen Dicolon Distrophon.

- EN bona quam fratrum & suavis concordia, ques
 Et sedes pariter tenet vna: (mens)
- 2 In caput Aronis ceu lapsa vnguenta sacram
 Quae barbam barbamque perungunt:
 Inque sacram demissa oram, quibus oblitera vestis
 Iucundos inspirat odores.
- 3 Hermon utque nitet, demisso rote; Sionis
 Montes fœcundique fouentur.
 Illic quippe & opes I A S vitamque benignas
 Tempore perpetuo iubet esse.